Р Е Ш Е Н И Е
№ 2471

гр. София, 11.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов
Миглена Недева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **11942** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от пълномощник на директора на Дирекция „Инспекция по труда" – С., против решението на Софийския районен съд, НО, 104–ти състав, от 18.10.2013 г., постановено по НАХД № 1534/2013 г., с което е отменено издаденото от директора на Дирекция „ИТ" – С. Наказателно постановление № 22-2204620/10.09.2012 г. С постановлението е наложено на [фирма] административно наказание Имуществена санкция", в размер на 1 500 лева, на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, за това че дружеството, като работодател не е изпълнило дадено му с протокол задължително предписание, да води дневника на трудовите книжки, съгласно изискванията на чл. 6, ал. 2 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж.

Недоволен от решението касаторът го дефинира като неправилно – касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 2, вр. ал. 1, т 1 НПК. В съдебното заседание пред настоящата инстанция не е представляван.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на решението на районния съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното.
Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима, но същество е неоснователна. Оспореното съдебно решение е правилно и не са налице касационни основания за отмяната му.
Касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно - чл. 218, ал. 1 АПК. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.
За да потвърди оспореното наказателно постановление въззивният съд е оценил представените доказателства, след проведено съдебно следствие, като е изложил подробни, ясни и убедителни мотиви за незаконосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност на дружеството – работодател. Касационната инстанция изцяло споделя мотивите на въззивното решение, преценявайки като неоснователни доводите на касатора.
Само в текста на АУАН е отразено, че неизпълнението на задължителното предписание касае Ц. А. Ц., чието трудово правоотношение е било прекратено, считано от 19.05.2012 г., но към датата на проверката – 30.07.2012 г., в дневника за трудовите книжки работодателят не е отразил тя да е получила трудовата си книжка. От съдържанието на НП обаче не става ясно, за изпълнението конкретно на кое предписание се налага наказание, тъй като не е възпроизведен изцяло текстът на акта. Това несъответствие правилно е оценено от районния съд като съществено процесуално нарушение. От друга страна, посредством показанията на Ц. А. Ц., разпитана като свидетел е било установено, че неоформянето по надлежния начин на трудовата й книжка, се дължи на бездействие от нейна страна, след като е бил канена от бившия си работодател. Изпълнението на разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от Наредбата за трудовата книжка и трудови стаж е двустранен процес – работникът, при прекратяване на трудовото правоотношение е длъжен да представи трудовата си книжка на работодателя, който пък е длъжен да отрази необходимите данни и да я върне незабавно срещу подпис. Тогава, когато поради обективни причини (бездействие на работника) работодателят не е изпълнил частта от своето задължение, той не следва на носи административнонаказателна отговорност. Като е достигнал до същия извод, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, V-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.10.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 104–ти състав, по НАХД № 1534/2013 г.
Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.
ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.:

2.: